

ע"פ 1098/20 - ענבל אור, אור סייטי נדל"ן מקבוצת ענבל אור, מרום סייטי בע"מ, גריני סייטי בע"מ, אור בקונגרס בע"מ, מציצים נדל"ן בע"מ נגד מדינת ישראל, דרור גלעדי

בבית המשפט העליון

ע"פ 1098/20

כבד הנשיאה א' חיות

לפני:

- המעעררות:
1. ענבל אור
2. אור סייטי נדל"ן מקבוצת ענבל אור
3. מרום סייטי בע"מ
4. גריני סייטי בע"מ
5. אור בקונגרס בע"מ
6. מציצים נדל"ן בע"מ

נגד

- המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. דרור גלעדי

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב מיום 10.2.2020 בת"פ 19-09-10115 שניתנה על ידי כבוד השופט ד' אמיר

בשם המערערות 1-6: ענבל אור

פסק דין

ערעור על ההחלטה בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט ד' אמיר) מיום 28.1.2020 בת"פ 19-09-10115 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינה של המערערת.

עמוד 1

1. נגד המערערת ואחרים הוגש בחודש ספטמבר 2019 כתוב אישום המיחס לה עבירות מס ועבירות נוספת במהלך פעילותה בשוק הנדלין והמגורים בישראל. כתוב האישום הוגש, בין היתר, גם נגד חברות שהיו במועדים הרלוונטיים בשליטת המערערת (להלן: החברות הנאשנות). בהליך התקיים דין ביום 10.11.2019 אלו הגיעו המערערת כשהיא מלאה בעורך דין, אולם היא הודיעה כי היא מבקשת לציג את עצמה. עוד צינה המערערת כי היא מבקשת מבית המשפט ליתן צוים לגילוי מסמכים מסוימים המצויים לטענתה בידי רשות המסים. המשיבה מצידה צינה כי בכוונתה לבקש להטיל על המערערת עונש מאסר בפועל ככל שתורשע, וכי כל חומר החקירה בהליך עומד לעיינה של המערערת. עוד הוסיף כי המסמכים המבוקשים על ידי המערערת אינם חלק מחומר החקירה בהליך. על רקע זה, החליט בית המשפט לדוחות את הדיון ליום 1.1.2020. בהחלטתו עמד בית המשפט על כך שבמהלך הדיון הוסבר למערערת שעדמתה המשיבה מחייבת כי היא מיזוגת, וכי יציג על ידי עורך דין עשייה להועיל לה. בית המשפט הוסיף וצין בהחלטתו כי המערערת ביקשה שהות על מנת לבחון את סוגיות יציגה. עוד ציין כי המערערת טרם עיינה ברשימת חומריו החקירה ואף לא בחומריו החקירה עצמו. בית המשפט הטעם כי הוא הבahir לumarurah_shulha לעין תחילת בחומריו החקירה ורק לאחר מכן תוכל להחליט אם ברצונה להגיש בקשה לקבלת חומרים נוספים. בהמשך לכך, לאחר שהמעערערת הגישה בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 הורה המותב ביום 10.12.2019 כי הבקשתה תידוע בפני מותב אחר.

2. ביום 31.12.2019 הודיעה המערערת כי היא החלטה לציג את עצמה, ווימאים לאחר מכן, דקות לפני תחילת הדיון שנקבע ליום 1.1.2020 אשר נועד, בין היתר, לעסוק בשאלת הייצוג הגישה המערערת בקשה בת 176 עמודים לפסילת המותב ולהעברת ההליך לבית המשפט בירושלים. בעקבות כך, הדיון בהליך נדחה. המערערת טענה לפסילת המותב משלל סיבות ובהן: העובדה שלפני מינויו לשיפוט עבדה השופטת ד' אמרברשות המסים; העובדה שבן הזוג של השופטת, עו"ד שרון אמר, הוא שותף בכיר במשרד עורכי הדין נשיין, ברנדס, אמר ושות' (להלן: המשרד ועו"ד אמר) אשר מיציג לטענתה, בין היתר, במקרים שפعلו להשגת עונת על עסקיה של המערערת; וכן העובדה שעו"ד אמר היה קשור לטענתה המערערת ביצוג שלה ושל חברות הקשורות אליה בעסקאות שונות בשנים 2008-2015. עוד העלה המערערת טענות נגד החלטות דיוניות שונות של המותב בבקשת שהגישה וטענה כי דעתו של המותב "נעולה" נגדה.

3. ביום 28.1.2019 דחה, כאמור, המותב את הבקשתה. זאת לאחר דיון שקיים לשםית טענות הצדדים. בית המשפט הדגיש כי די בעיתוי של הגשת הבקשתה כדי להביא לדחיתה. זאת מושם שהבקשתה הוגשה בחלווף כארבעה חודשים לאחר שהתיק נốtב לטיפולו של המותב, בחודשים לאחר הדיון הראשון שהתקיים בו ובஸמך מאד לדיון השני. הוטעם כי הנימוקים שהוצעו בבקשת הפסلات הנוגעים לקיומו של עניין אישי, כמובן, של המותב היו קיימים למן היום הראשון לניהול ההליך, ולא הייתה כל מניעה להעלותם במועד מוקדם יותר.

4. בית המשפט דחה את הבקשתה גם לגופם של דברים. השופטת ד' אמר צינה כי אمنם טרם מינויו לשיפוט שימשה כסגנית בכירה ליווץ המשפטי לרשות המסים (פלילי, מסים ומע"מ), עם זאת צוין כי לא ברור מטענות המערערת כיצד תפקיד זה פסל אותה מלדון בעניינה של המערערת. עוד הבהיר השופטת כי לא טיפול בעניינה של המערערת או של מי מהנאשנות האחרים בהליך, וכי חקירת ההליך הנדון החלה בשנת 2015 לאחר מינויה לשיפוט. ביחס לטענות הנוגעות לעו"ד אמר, צוין כי הוא אכן שותף בכיר במשרד עורכי הדין, אך המערערת אינה ל��חה של המשרד, וכך גם החברות הנאשנות בהליך, המזכויות בהליך חדלות פירעון מזה שנים. עוד נקבע כי לא עלה בידי המערערת להוכיח

שהייתה לכוחה של המשרד, וכל שהציגה היה ייפוי כוח שמסרה למשרד לצורך העברת כספים על רקע עסקת מקרקעין שבה מעורבים צדדים שלישיים. כמו כן, נקבע כי המערערת לא הגיעה למדינה ל握手 גם באמצעות אחת החברות שהיו בשליטתה. כריה מסמיכים שהציגה מלמדים על מעורבותו של המשרד בעסקה כלשהי אשר אין לה כל נגיעה להליך דין, ולחברה שאינה נאשנת בכתב האישום עם הנאשנת 5 בכתב האישום. נפסק כי בכלל אלה אין כדי להקים עילת פסלות.

5. בית המשפט הוסיף כי גם אם המערערת הייתה מוכיחה כי היא הייתה לכוחה של המשרד לפני שנים רבות בעסקה זו או אחרת, התוצאה הייתה דומה. זאת, משום שקייומן של נקודות השקה מעטות שהתפוגגו לפני שנים בין משרד עורכי הדין, שבו שותפים ועורכי דין שכירים רבים, לבין איזה מהחברות שבהן הנאשנת [המערערת], שאין כל טענה לקשר בין כתוב האישום, איינו יכול ללמוד על קיום אינטראס כספי וממשי בתוצאות ההליך כאן, לא של בן זוגי כשותף בכיר במשרד, ודאי לא שלו". באשר לטענות המערערת הנוגעות להחלטות דיניות של המותב נפסק כי אין בהן כדי להעיד על חריצת דעה ועל גורלו של ההליך. בדומה, דחה בית המשפט את טענות המערערת לגביומו של משוא פנים כלפיה.

6. מכאן העורעור דין, שבו שבה המערערת – המיצגת את עצמה – על טענותיה בבית המשפט קמא. העורעור, כמו בקשה הפסולות, מחזק عشرות רבות של עמודים, שהן מעלת המערערת שלל טענות שחילקוין אין רלוונטיות כלל לשאלת הפסולות. משכך, אתמקד אך בטענות הנוגעות לעניינו ואלו הן בתמצית: נתען כי המשרד שבו עובד עו"ד אמר "ישמש את המערערת ואת קבוצת חברות המערערת לאורך שנים וספק עבור המערערת [...] את כל שירותיו ערכית הדין בפועלות הנדלין" באופן מקיים". המערערת הוסיף כי מסוף שנת 2007 שימש המשרד כ"משרד הבית" של קבוצת חברותתו שהו בשליטה, יציג אותה באופן אישי, חתם בשםיה על הסכמים רבים וכן יציג שותפים עסקים רבים של המערערת, לרבות בנקים שחתרו תחתיה וביצעו – לטענתה – "השתלטות עונית" על קבוצת חברות. באשר לשינויו שנפל בהגשת הבקשה טענה המערערת כי זו הוגשה בסמוך למועד הראשן שבו נודע לה על תפיקודו של עו"ד אמר, וכי התקיך עודנו מצוי בשלב ראשוני ולא יגרם כל נזק מפשילה המותב. המערערת הוסיף כי בשנת 2017 שנה המשרד את שמו מ"נשייך, ברנדס ושות'" לשמו הנוכחי ("נשייך, ברנדס, אמר ושות") ועל כן היא לא הייתה ערלה לקשרים בין המותב ובין המשרד עד לאחרונה. המערערת מוסיף ומעלת טענות באשר לאופן ניהול ההליך על ידי המותב ולהחלטות שניתנו על ידו וכן היא מבקשת כי ההליך יועבר לידיון בבית משפט בירושלים.

7. לאחר שיעינתי בעורעור על נספחים באתי למסקנה כי דין להידחות. כאמור, המערערת מעלה שלל טענות המתפרשות על פני עמודים רבים אשר אין להן נגעה כלשהיל שאלת הפסולות ומשכך, אין מקום בעורעור דין. בМОקד הטענות הנוגעות לסוגיית הפסולות עומדות הטענות הנוגעות לעו"ד אמרבן זוגה של השופטת, השותף במשרד עורכי הדין אשר לטענת המערערת טיפול בפועלותה העיסקית.

סעיף 77א(א1)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כי שופט לא ישב בדיון מקום שבו: "יש לשופט עניין כספי ממשי או עניין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך,ibaba כוחו או بعد מרכזיו, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש עניין כספי ממשי או עניין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוחו". כפי שນפסק מבחן הקربה המשנית הוא מבנן נסיבתי ויש לבחון כל מקרה לגופו ולבדוק אם נכון התשתית

העובדתית הרלוונטיות שהונחה בפני בית המשפט קיימן חשש למשוא פנים (ע"א 8550/18 איפרגן נ' רנ, פסקה 4 (27.12.2018)).

במקרה דנן אין סבורה כי עלה בידי המערערת להצביע על חשש ממשי למשוא פנים מן הטעמים שפירטה. מהנספחים לצורךו לא עולה כי המשרד שבו מועסקעו"ד אמר "יצג את המערערת עצמה או את החברות הנאשנות בהליך. המערערת לא הציגה כל אסמכתה לתמיינה בטעنته כי המשרד היה "משרד הבית" שלו ושל החברות הנאשנות בהליך. ככלשטענותיה בהקשר זה נכונות לא ברור מדוע לא הוצגו הסכם שכר טרחה, או חיבוי שכר טרחה המעדים על יחסיו הייצוג הנטענים. כל שעלה בידי המערערת להראות הוא כי המשרד יציג את חברת 108 ואן בע"מ (להלן: חברת ואן) שאינה נאשנת בכתב האישום נושא ההילכים דנן, ואף אינה נזכרת בו. יכולה מתגובבת המשיבה לבקשת לפסילת המותב, חברת ואן היא חברת בת של החברה הנאשנת 5 בכתב האישום דנן. מבחינת תקופת הייצוג והענין שלגביו ניתנו השירותים המשפטיים נראה כי מדובר בייצוג הנוגע לעסקאות מסוימות בשנים 2008-2012, שאחת מהן נוגעת לחברת ואן ולחברה האם שלה, הנאשנת 5 ומהמסמכים שצوروו לערעור עליה כיעו"ד אמר לא הייתה מעורב באופן אישי בייצוג של חברת ואן בעסקאות הרלוונטיות.

8. המערערת הוסיפה וטענה עוד כי המשרד מייצג בנקים שהוא שותפים, כך הטענה, להשתלטות עונית על עסקיה. טענות אלה נטוינו באופן כללי ביותר וambilי לבסן הן מההיבט של המעורבות הפסולה הנטענת של אותם גופים בעסקיה של המערערת והן מההיבט הנוגע לטענה שבנקים אלה היו מיוצגים על ידי המשרד שבו מועסקעו"ד אמר. ולבסוף, טענות המערערת הנוגעות לה坦הלות המותב ולהחלטות שקיבלן, נטוינו אף הן באופן כללי ביותר. עינתי בהחלטות ולא מצאתי כי הן מעילות חשש ولو קל שבקלים למשוא פנים כלפי המערערת. מכל מקום אין בטענות מסווג זה כדי להקים כשלעצמם עילה פסילות (ע"פ 1609/19 שוראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.3.2019)). אשר לבקשת להעברת מקום הדיון בהליך -בקשה זו אין מקומה ההלכתי פסילות אלא בהליך מתאים הקבוע לכך בדיון.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנו יום, כ"ד בשבט התש"ף (19.2.2020).

הnbsp;יאה